

МОЛОДІЙ КОМУНІСТИЧНИЙ КОРДАС

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV № 9 (282)

Середа, 20 липня 1960 р.

Ціна 20 коп.

ТВОЄ МІСЦЕ В ПОЛІ, АГІТАТОРЕ!

ЖНИВА другого року семирічки — у розпалі! Ні вдень, ні вночі не стихає гуркіт збиральних агрегатів. Взято на облік кожну годину. Липень зачасти дощами, треба раціонально використати погожий час, не допустити втрат урожаю.

В гарячу пору польових робіт особливо зростає роль агітатора. Пристрасним словом і задушевною бесідою, розповіддю про кращий досвід і особистим прикладом він запалює трудівників колгоспних лан на нові трудові звершення, кличе вперед.

Кожний день приносить нам радісні звістки з фронту жнив. Як і всюди, в перших лавах ідуть молоді, завзяті. І там, де в трудових перемогах людей є заслуга молодих агітаторів, — честь їм і шана.

Тисячі комсомольців-агітаторів області працюють у ці дні творчо, з воликом. Вони знаходять час після роботи або й в обідню пору завітати в бригади, розповісти про події в міжнародному житті, повідомити про успіхи сусідів, товаришів по змаганню. Як часто влучно сказане слово підтягує людину, робить її вимогливішою до себе, окрилює на трудовий подвиг!

Дмитра Тесленка, секретаря комсомольської організації колгоспу «Зоря комунізму», Бобринецького району, знають не тільки в цій артілі. І хоч від контори, де працює Дмитро, до польового табору тракторної бригади шлях не близький, комсомольця часто можна побачити в колі механізаторів. Зустрічають вони його з радістю, бо знають, що агітатор принесе цікаві новини.

Часто проводить бесіди з колгоспниками артілі «Росія», Гайворонського району, комсомолец Микола Сарахан. У рілничій бригаді він трудиться так, що інші йому позаздрити можуть. Особливо відзначається він на вивезенні місцевих добрив. Партійна організація колгоспу дала М. Сарахану рекомендацію для вступу в інститут. Що ж, цілком заслужив цього сумлінний агітатор!

Можна навести багато подібних прикладів. Працьовиті і завзяті комсомольці-агітатори знаходять шлях до сердець колгоспників, вболівають за доручену справу. Такими є, зокрема, агітколектив колгоспу імені Куйбишева, Новгородківського району, та багато інших.

Але, на жаль, не всюди агітатори ставляться по-комсомольському до виконання своїх обов'язків. У тому ж Новгородківському районі в колгоспі «Іскра» молодіжний агітколектив, до якого у свій час звертались за кращим досвідом, зараз здає вихідні позиції; його робота помітно погіршується. Це пояснюється тим, що райком комсомолу, комсомольська організація сільгоспартії не приділяють належної уваги агітаційно-масовій роботі.

В Ново-Миргородському районі жодна комсомольська організація не має свого агітколективу. Роботою молодих агітаторів, які працюють при парторганізаціях, райком комсомолу мало цікавиться. А шкода! Інакше знали б райкомівці, чому в колгоспах імені Енгельса та імені Сталіна багато недоліків у роботі агітаторів-комсомольців. Наприклад, у тракторній бригаді артілі імені Енгельса, де агітатором закріплена бібліотекарка Євдокія Тенжицька, можна побачити застарілі лозунги і плакати, в пересувній бібліотеці — лише кілька тогорічних журналів. Агітатор рідко буває у механізаторів.

В арсеналі агітколективів є чимало дійових засобів масово-політичної роботи серед молоді: бесіди агітаторів, голосні читання уривків з книг, статей з журналів і газет, вечори запитань і відповідей та ін. Всі ці засоби слід творчо і широко застосовувати в своїй практичній роботі.

У гарячу пору жнив багато важливих справ чекає тебе, агітаторе! Зараз твоє місце в полі, серед трудівників! Вирушай же в бригади, друже, палким словом, особистим прикладом у труді запалюй молодих на нові славні подвиги!

МЕТАЛ — ХЛІБ МАРТЕНІВ

ПІВРІЧНИЙ план по збиранню металевого лому комсомольці і молодь Ново-Архангельського району виконали на місяць раніше строку.

Ця важлива ділянка роботи постійно не виходить з поля зору наших комсомольців. Як показала практика, найбільшу ефективність дає проведення недільників.

Із плану 4 тонни ми за тиждень зібрали 17 тонн лому. Найкраще попрацювали колгоспники сільгоспартії імені Леніна. Вони здали 3,5 тонни брухту.

О. СОРОКОВИЙ,
юнкор.

КОМСОМОЛЬЦІ кіровоградського заводу «Сільгоспдеталь» щодня перевіряють робочі місця, очищують подвір'я від металевого лому. За перший квартал здано 74, а за другий — 78 тонн брухту. Міськомкомсомолу оцінив нашу роботу і видав 800 карбованців премії.

За активну участь у зборі металолому комсомольцям Олексію Стеценку, Віктору Киянову, Олені Степаненко оголошено подяку.

В цьому місяці ми вже зібрали і здали близько 15 тонн відходів металу.

Л. СИСЮЄВА,
секретар комсомольської організації заводу.

Міжнародний табір молоді відкрито

Село Селище, Вінницької області, 18 липня. (РАТАУ). В мальовничому сосновому лісі, біля прибузького села Селище відбулося відкриття Міжнародного добровільного робітничого табору молоді. Над табором здійнявся голубий прапор — символ миру і дружби між народами всіх країн. Урочисто звучить Гімн демократичної молоді.

Інформаційне повідомлення

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

16 липня 1960 року закінчив свою роботу Пленум Центрального Комітету КПРС, який відкрився 13 липня.

Пленум заслухав і обговорив доповіді заступника Голови Ради Міністрів, голови Держплану РРФСР тов. Герасимова К. М., заступника Голови Ради Міністрів Української РСР тов. Сеніна І. С., голови Латвійської ради народного господарства тов. Гайле Г. І., голови Красноярської ради народного господарства тов. Ломако П. Ф., голови Кемеровської ради народного господарства тов. Графова Л. Є., голови Карагандинської ради народного господарства тов. Братченка Б. Ф., голови Державного комітету Ради Міністрів СРСР по автоматизації і машинобудуванню тов. Костоусова А. І., директора Інституту електростроювання імені Є. О. Патона Академії наук Української РСР тов. Патона Б. Є. «Про хід виконання рішень XXI

з'їзду КПРС про розвиток промисловості, транспорту і впровадження у виробництво найновіших досягнень науки і техніки». У дебатах на доповіді взяли участь 25 чоловік.

Пленум ЦК прийняв відповідну постанову, яка сьогодні публікується.

У зв'язку з обранням члена Президії ЦК КПРС тов. Брежнєва Л. І. Головою Президії Верховної Ради СРСР його увільнено від обов'язків Секретаря ЦК КПРС.

Пленум увільнив тов. Ворошилова К. Є. від обов'язків члена Президії ЦК КПРС на його особисту прохву.

Пленум заслухав доповідь Секретаря ЦК КПРС тов. Козлова Ф. Р. «Про підсумки наради представників братніх партій в Бухаресті».

Пленум повністю схвалив діяльність делегації ЦК КПРС на цій нараді і прийняв відповідне рішення.

У Верховному Суді Союзу РСР

Військова колегія Верховного Суду Союзу РСР у відповідності з статтями 9 і 16 Положення про військові трибунали і на підставі статті 36 основ карного судочинства Союзу РСР і союзних республік прийняла до свого розгляду справу по обвинуваченню американо-канського розвідника Пауерса Френсіса Гаррі, відданого до суду по обвинуваченню в шпигунстві за статтею 2 закону про кар-

ну відповідальність за державні злочини.

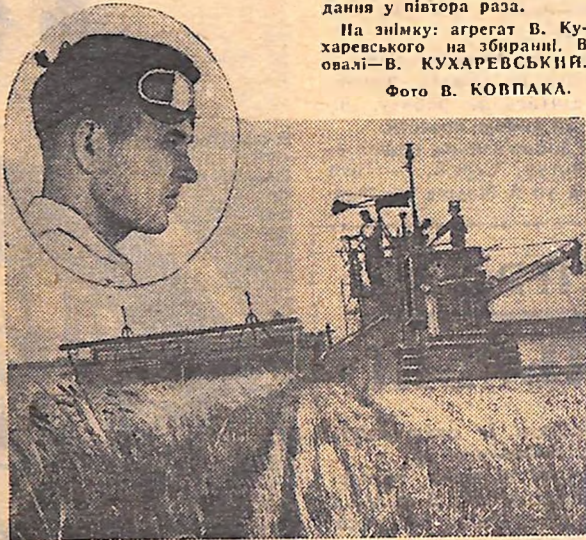
Відкрито судове засідання військової колегії Верховного Суду Союзу РСР у цій справі призначено на 17 серпня 1960 року.

Недавно комсомольська організація колгоспу «Україна», Кіровоградського району, рекомендувала Віктора Кухаревського кандидатом в члени КПРС. Високо дорожить Віктор довірою товаришів. Найскладніші ділянки робіт у тракторній бригаді доручають йому.

Тепер молодий комуніст вивів свого «Димитрія» на поля. Ще не було дня, щоб він не перевищував завдання у півтора раза.

На знімку: агрегат В. Кухаревського на збиранні. В овалі — В. КУХАРЕВСЬКИЙ.

Фото В. КОВПАКА.

КУКУРУДЗА З РІЄ!

Між лісоосугою і молодим садом — польовий стан механізаторів колгоспу імені Шевченка. Серед виструнчених рядами механізмів походить юнак. Ось він зупинився біля кукурудозбирального комбайна. Ще раз перевіряє Петро Харламов справність машини. Комбайни, трактори і весь інвентар готові до збирання врожаю кукурудзи, яка дозріває на ланах артілі. Тут і його 250 гектарів.

Зобов'язався він із своїм напарником Олександром Сергачовим зібрати з кожного гектара по 40 центнерів зерна і 350 центнерів силосної маси.

З сівбою хлопці впраліся, провели її вчасно, квадрати одержали бездоганні. Хвилювались лише, чи встигатимуть у строк обробляти посіви. Допоміг почин дніпропетровських механізаторів. Як тільки довідався про нього Петро, відразу ж і сам спробував на підвищених швидкостях працювати. Норми на обробітку кукурудзи вони з Олександром стали вдвічі перевищувати. Щоденно обробляли по 38—40 гектарів.

Дивлячись на них, Іван Момот та інші трактористи теж перейшли на підвищені швидкості. Після чотириразового спущення міжрядь кукурудза буйно пішла в біст.

Скоро комсомольці виведуть на плантації збиральні агрегати. Вони у них напоготові.

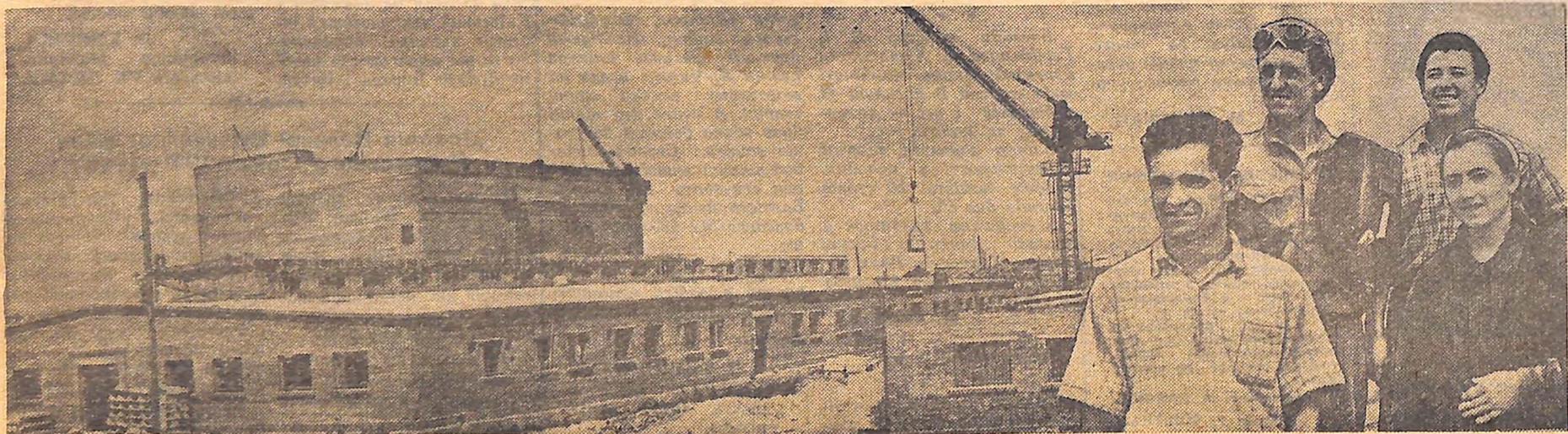
Г. БУГАЙСЬКИЙ,
секретар Долинського РК ЛКСМУ.

На початку нинішнього року комсомол області взявся за будівництво комплексу споруд Кіровоградського м'ясокомбінату.

Новий об'єкт оголошений ударною комсомольською будовою. Вже здано в експлуатацію першу чергу підприємства. У вересні стануть до ладу діючих цехи другої черги.

На знімку: загальний вигляд будови. Справа — кращі будівельники-комсомольці (зліва направо): Анатолій ЧЕБОТАР, Володимир ДРОБОТ, Сергій МИШАКОВ і Ніна КОРНІЙЧУК.

Фото В. КОВПАКА.

Іван киває на Сергія...

— Підводить Скляренко, — у розпачі говорить І. Тимошук, — не з'явився на нараду, не доповів, як там у них розвертаються.

... Сергія Скляренка, третього за цей рік секретаря комсомольської організації колгоспу, довелося таки довгенько шукати. Не зустрівши його ні в полі, ні на фермі, ми подались до клубу, яким він завідує. Та й тут спіткала невдача — замкнуто. Нарешті зустрілись хлоп'ята, які сказали, що Сергія живе «ген там, що з крамницею» і що він, не скоріш за все, вдома.

Дітлахи мали рацію. Нарешті ми дістали змогу поговорити з секретарем про справи сільських комсомольців. А вони в них — далеко не блискучі. Колгосп неймовірно відстає у веденні тваринництва. Надоєно лише по 600 літрів молока на корову, а зобов'язання — 2200 літрів. Природно, що, не створивши достатнього запасу кормів, годі й мову вести про ріст продуктивності худоби. Корми, як відомо, всьому голова.

Скажемо наперед: в артілі є повна змога мати достаток силосу. Густа та висока росте на ланах кукурудза. Але ж її треба зібрати, подрібнити.

Про це тут не думають: ще рано, мовляв. У цьому році передбачено вдвоє більше, ніж в попередньому, закласти силосу, та ще не викопано жодної нової траншеї і навіть старих не очищено. Не кращі справи і з підготовкою збиральної техніки. Досі стоять невідремонтовані комбайни «КУ-2».

Тут би комсомольцям і вдарити на сполох, першими взятись за роботу, інших за собою повести.

— Зобов'язання наше? — перепитує Сергія. — Тонн 700, а то й більше закладе-

мо. Скільки правління звелить (!).

Оце так приклад комсомольської ініціативи! Чекаючи вказівок правління, коли давно вже можна самим створити комсомольську бригаду по заготівлі кормів, хоч як не заперечує проти цього Сергія Скляренко. Адже в артілі є 40 комсомольців, серед яких — трактористи, комбайнери і, зрештою, просто роботяші хлопці та дівчата. Потрібно лише організувати їх, а комсомольський комітет його секретар, як видно, не м'яжить чи просто не хочуть цього зробити.

Майже подібна картина і в сусідньому колгоспі імені Щорса. Тут комсомольцям потрібно зібрати і засилосувати кукурудзу з площі близько півтори тисячі гектарів. А підготовки до збирання теж не розпочали.

Як бачимо, своєчасно проведена нарада ще не означає, що й підготовка до силосування буде своєчасною. Дарма працівники Компаніївського райкому комсомолу вважають, що можна позбутися зайвих турбот, віддавши цю роботу на відкуп секретарям первинних організацій.

Т. БОДНАР,
спецкор «Молодого комунара».

Тисячу разів повторювали вони в школі слово «боротьба» і чули, що не менш запеклою, ніж збройна, була боротьба за свої ідеали. Так було в школі. Тоді слово «боротьба» в їх уяві пов'язувалося з чимось величним, героїчним і ніяк не буденним.

25 червня — не просто випускний вечір. Це радість визнаної самостійності і тривога перед невідомим. На вечорі Ліда Філіпоненко заявила, що йде працювати в колгосп. Середню школу вона закінчила із золотою медаллю, а що стосується характеру дівчини, то всі знали, що їй не притаманно відступати від задуманого.

Слухаючи виступ Л. Філіпоненко, багато хто десь у глибині душі відчув, що саме так слід розпочинати життєву боротьбу, вибрати крутий і багатий шлях, а не податливіший та убогий.

З перших же днів після закінчення школи життя вимогливо зажадало від сімнадцятирічної твердості і вірності своїм вчорашнім ідеалам. Ліда Філіпоненко разом з Валею Арістовою незабаром з'явилися у стані тракторної бригади колгоспу ім. ХХ з'їзду КППС. Прийшли тому, що машини їм подобаються над усе. Дарма їх умовляли, одні обережно, а інші насмішували-

то, «викинуть дуроці з голуби»: мовляв, трактори, комбайни — не жіночих рук справа. Дарма Валіна подруга Віра Шапошник пробувала спокусити її малим конкурсом у Шамівському сільськогосподарському технікумі.

«Не жіночих рук справа!» Вони знали, що працювати на машині в полі — це справа перш за все їх серця. І як добре, що Григорій Матвійович Тараненко, голова колгоспу, зрозумів молоді стремління. Не відмовляв, не суперечив.

Сонце посилало на землю зайве проміння, і від цього в полі стоїть така задуха, що навіть завжди самовпевнений степовий вітер на цей раз виявився безсилим. Тільки тракторів та водіїв Якову Чекану і причіплювачів Ліді Філіпоненко спека ні до чого. Сидить за кермом лафетної жатки дівчина, тільки ласкаві й трохи соромливі очі блима-

ють з-під припорошеної плем хустини. Думаєте, що, коли вона пішла наперекір умовлянням рідних і однокласників, то в неї зухвалий характер? Навпаки, явно скромний.

— А може, й правда, Лідо, ти б краще до інститу-ту пішла, в тебе ж золота медаль, — кажуть їй односельчани.

— Я хочу спочатку свід хліб заробляти.

— Ну, а робота на машині все-таки мало підходить для дівчини.

— То нічого: з легкого нічого не починається.

Ліда доб'ється свого. Разом з Валею Арістовою вона піде на курси трактористів, попрацює ще рік і зробить перші, але тверді кроки, щоб стати інженером-механізатором.

А. ВОЩАНСЬКА,
с. Мошоріно,
Новопраського району.

ЗАВОДСЬКІ СТИПЕНДІАТИ

Кращим виробничникам, активним громадським працівникам дають путівки у вузи і технікуми промислової підприємства і будови, колгоспів та радгоспів. Тільки в Київській політехнічній інститут направлено понад 300 майбутніх заводських стипендіатів.

Кілька років попрацював на Київському арматурно-машинобудівному заводі Євген Ткаченко. Почав він з учня токаря, а тепер уже має шостий виробничий розряд. Йому присвоєно звання ударника комуністичної праці. Євген — член комітету комсомолу підприємства, редактор заводської газети.

Здавалося б, хлопець вкрай завантажений. Аж він ще захоплюється і спортом, цікавиться мистецтвом. Але Євген знаходив час також і для навчання. В цьому році він закінчив школу робітничої молоді. В його атестаті зрілості тільки добрі і відмінні оцінки.

Про таємну мрію молодого робітника стаття інженером-механіком узнали товариші по цеху. На загальних зборах вони вручили йому путівку на механічний факультет Київського політехнічного інституту.

Три роки тому одержав атестат зрілості Валерій Половинчик. В той час, коли деякі з його друзів думали про те, як відразу з шкільної лави потрапити у вуз, він пішов на київський завод «Будшляхмаш». Тут працюють його батько і мати — заслужені вироб-

ничники. Тепер і Половинчик-молодший користується не меншою пошаною в робітничому колективі. Валерій став висококваліфікованим слюсарем-складальником. Йому виявлено велике довіря — послано вчитися у політехнічний інститут за рахунок підприємства.

У Бориса Генералова — інше прагнення. Він палко хоче стати педагогом. Хлопець дістав добрий трудовий гарт — три роки працює слюсарем на київському заводі «Більшовик», іздив за комсомольською путівкою в Донбас на будівництво домни в місті Жданові. І не просто вчителем вирішив стати Борис. Він мріє дістати професію інженера-педагога, щоб викладати у вечірньому машинобудівному технікумі, відкритому на його рідному заводі. «Добрий буде з Бориса педагог, — сказали робітники. — Справу нашу знає і любить, з готовністю передає досвід повакам». Колектив підприємства дав йому рекомендацію на інженерно-педагогічний факультет, який відкривається в цьому році в Київському політехнічному інституті.

Заводськими стипендіатами називають сьогодні тих, хто приходить у вузи і технікуми за путівками колективів промислових підприємств. Заводські стипендіати! Вони з честю пронесуть це високе звання, виправдують довіря своїх товаришів.

(РАТАУ).

ВОНИ БУДУТЬ ІНЖЕНЕРАМИ

Бориса Москальова і Петра Комащенка на мало-висківському цукровому заводі знають як кращих виробничників, активних комсомольців. Коли первинна організація вирішувала, кого послати на навчання у Київський технологічний інститут харчової промисловості, всі одногласно рекомендували Бориса і Петра.

Інженером-механіком стане Борис Бровченко. Колишній воїн Радянської Армії, нині робітник спиртового заводу, він одержав рекомендацію підприємства до Одеського інституту харчової промисловості.

Л. КЛЮЧКА,
інструктор Мало-висківського РК ЛКСМУ.

«Історія Великої Вітчизняної війни Радянського Союзу 1941—1945»

Вийшов з друку перший том «Історія Великої Вітчизняної війни Радянського Союзу 1941—1945», який відкривається шеститомне видання цієї праці, здійсненого за рішенням Центрального Комітету КППС.

Том присвячений виникненню другої світової війни, підготовці імперіалістичними державами

СРСР, роботи Комуністичної партії, Радянського уряду і всього народу по зміцненню оборони Радянської держави. Хронологічно перший том охоплює події з початку 30-х років — з утворення двох воєнних нової світової війни — по червень 1941 року, тобто до нападу Німеччини на СРСР. Книга має численні фотоілюстрації і карти.

ХОРОШІ СПРАВИ КОМСОМОЛЬСЬКІ

Молоді колгоспники артілі імені 40-річчя Жовтня, Бобринецького району, повною мірою ряди майстрів сільського господарства. На початку року доярки-комсомолки Діна Матюшенко та Галина Гора взяли зобов'язання одержати від кожної корови по 2500 літрів молока. Тоді мало хто вірив, що дівчата зуміють додержати слова. Коли ж на кінець півріччя вони зайняли цільне місце серед кращих доярок артілі, надобили по 1500—1670 літрів молока

від корови, їх майстерність в артілі визнали всі.

Мицале півріччя принесли перші успіхи й молодій свинарці Раїсі Лисенко. Щодобовий приріст живої ваги кожної тварини її групи — 560 грамів. Раїса вже здала державі 400 центнерів м'яса.

Л. ГОМЕНЮК.

Сад радгоспу «Сагайдак», Устимівського району, називають «садом молодих». Він закладений і доглядається комсомольцями.

В цьому році радгоспна молодь готується збільшити його площу. На закладеній шкільці вирощуються саджанці.

Кожного дня за роботою тут можна побачити Валею Омельникову, Люсю Серікову, Валею Карпушину, Марію Гайдук та інших. За їх старанню працю дерева віддають ясным урожаєм.

М. БОРЕЙКО.

ІХ ВИХОВАВ КОМСОМОЛ

Микола Каблук прийшов на будівництво Кременчуцької ГЕС три роки тому. Тут він оволодів спеціальністю електроварника. Високопродуктивну працю комсомолець поєднує з успішним навчанням у Харківському будівельному технікумі.

В ці дні, працюючи на спорудженні монтажної площадки водозливної среблі, Микола виконує по півтора норми.

На знімку: М. КАБЛУК.
Фото: Г. ЧОБІТКА.

На сортопробувальній ділянці колгоспу «Путь Ильича», Знам'янського району, в цьому році перевіряються сортові якості багатьох городніх культур.

— Звідси, — розповідає працівник ділянки М. Г. Біліченко, — почнуть переселюватися на підзолисто-чорноземні ґрунти колгоспів області багато різних овочів. Серед них — помідори сорту «Шатилівський-35», «Харківський-36».

Науковим працівникам допомагають учні. Валя Сопільняк, Люда Флоренцева, Оля Кравчук працюють на ділянці вже другий рік.

Разом з іншими культурами дівчата вирощують на трьох гектарах кілька сортів огірків. Вони вже збрали їх понад 300 центнерів.

На знімку: учениця 8-го класу Люда Флоренцева за роботою.

Фото В. КОВПАКА.

Бригада майстра Б. І. Герасимова у Хирівському деревообробному комбінаті наймолодша. В її складі 40 робітників і всі — комсомольці та молоді.

Багато завзятого, творчої винахідливості у молодих. Щодня замість 60 столів бригада дає 80.

З вогником трудяться у бригаді Анатолій Боєун, Василь Харченко, Валя Тітова, Володимир Морозов та інші.

М. АЗІМОВ,
столяр.

Знам'янський район.

Навесні цього року комсомолка Ніна Сапіга з кол-

госпу «Дніпро», Онуфрїєвського району, наслідуючи приклад знатного свинаря країни Я. Чижя, взяла на відповідальну велику групу тварин. А через два місяці було здано державі 257 голів свиней. Середньодобовий приріст живої ваги тварин становить 500 грамів. Вартість центнера свинини доведена до 275 карбованців.

За успіхи в праці Ніні першій в районі присвоєно звання «Почесна свинарка району».

І. СИНІПОСТІЛ,
працівник редакції газети «Зоря комунізму».

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
20 липня 1960 р. 2 стор.

Якщо ти ватажок то будь ним завжди

Мене зрозуміла тривога Раї Вітько. Молодий, новообраний секретар хвилюється: чи зуміє він виконувати довіру своїх товаришів?

Заснула і я отих хвилювань і роздумів, коли мене обрали своїм ватажком комсомольців села. В колгоспній комсомольській організації все було по-іншому, ніж у шкільній, звідки я щойно прийшла тоді. Тут проблеми сягали далі чистієї невинності «двійки» — вирішувались великі, серйозні справи. А тому треба було, щоб вирвало, кипіло життя організації. У мене теж робота така, що не відірвешся від неї надовго — дояркою працюю. Отож, побоювалась, чи справлюсь. І скажу відверто, не справилась би, коли б почала працювати самотужки, без комітету, без активу, без підтримки всієї молоді.

Відтоді минуло три роки. Тепер я здається, вже й про досвід нашої роботи можна сказати, порадишити до цього молодим секретарям, таким, як Раї.

Складається враження, що дівчина не зовсім вірно уявляє діяльність секретаря первинної комсомольської організації. Раї найбільше турбує відсутність спеціального, вільного часу для комсомольської роботи. Такі години, якщо й вкрийти їх, не дадуть нічого хорошого. Не можна ж лише епізодично бути секретарем, а далі знову просто собі дояркою чи рахівником. Відведеш для керівництва молоддю якийсь встановлений час — і немов відірвешся від неї, створиш штучний бар'єр між комсомольською виробничою діяльністю. А вони ж — нерозривні.

Я б, мабуть, і не знала,

Росте комсомольська сім'я

Комсомольці колгоспу імені Дзержинського, Кіровоградського району, часто збираються на збори, щоб прийняти до свого колективу крашу молодь села. В цьому році до комсомолу тут вступило понад 20 чоловік.

Такого росту організації домоглася тому, що комсомольці агітують молодь за вступ у свої ряди не словами, а ділом. За що б не взялися вони, все доводять до кінця.

Весною було вирішено закласти колгоспний сад і розбити парк біля клубу. Та справа цим не обмежилась. Комсомольці кинули клич: «Посадив дерево — ти його господар! Доглянь, вирости!» Тому у дзержинців і сад, і парк радують зір.

Якось довідалася молодь, що в сусідній артілі імені Леніна група комсомольців вирішила піти працювати на ферми. Те ж саме зробили й дзержинці. Тепер їх колгосп по надоях молока з останнього вийшов на четверте місце в районі.

Є кому задати бойовий комсомольський тон і серед механізаторів. На 300 гектарах вирощує кукурудзу Сергій Батов. І вся площа оброблена, доглянута.

Так трудиться кожний з 73-х членів організації. За бойовий дух, за працю з воїнським молодем села považає комсомольців, прагне стати такою ж, як і вони.

П. ДМИТRENKO.

як використовувати отой спеціальний «секретарський» час. Не ходити ж поміж молоддю, яка працює, в ролі керівного спостерігача. А отак, перебуваючи поруч, завжди відчуваєш, що хвилює комсомольців. Виникне, бува, цікава розмова — на збори її внесемо. Так, коли у нас на фермі якась сама по собі зайшла мова про газетну статтю «Щастя Віри Резник», ми продовжили її на своїх зборах. Дуже цікавим було обговорення: із запальними виступами, з розмовою начистоту.

Виносимо ми на збори і питання про хід сільсько-господарських робіт, про стан на тваринницьких фермах, про поведінку окремих комсомольців. Але намагаємось повести розмову з того чи іншого приводу саме тоді, коли вона наріла, стала необхідною. А для цього треба бути завжди серед молоді: за кілька хвилин не розберешся ні в справах, ні в настроях людей.

Як же встигнути скрізь побувати? У секретаря є основна, постійна робота, а в колгоспі на всіх ділянках виробництва працює молодь. Та секретар має надійну опору — актив, комітет. В ньому повинні бути ініціативні, беручі до пра-

Ніну Мельниченко, начальнича комсомольського штабу, на будівництві ново-українського цукрового заводу добре знають і поважають у кожній бригаді. Працює вона табельницею, але обов'язки у неї значно ширші: треба провести бесіду з робітницями, допомогти редакції випустити черговий номер стінкиви, прослідкувати, як усуваються виявлені в штабом недоліки в організації праці. І асолю комсомолка вистає.

Ми сфотографували Ніну в той момент, коли вона в обідню перерву читала землекопам свіжу газету.
Фото В. ШТЕЙНBERGA.

ТАШЛИЦЬКІ БАЗИКИ

Слідами одного листа

Із села Плетений Ташлик, Маловисківського району, редакція одержала лист. Юнкори артілі імені 40-річчя Жовтня вказували на безтурботність керівників, порушення Статуту сільськогосподарської артілі та на те, що тут не борються із самотоварінням.

У село я потрапив саме тоді, коли в колгоспі з години на годину чекали на приїзд з райцентра авторитетної комісії. Метуші не було меж, приводились в ажур паперу.

Справніше стали підвозити зелену масу коровам, навіть аж три тонни соліднозунція терміново доставили.

Пацують тут ще й такі «порядки». На сівбі кукурудзи механізатор М. Газрад допустив брак — не виїхали квадрати на площі 86 гектарів. А з нього, як з гусака вода. Сам голова спокійно констатує, що загинуло декілька десятків тварин. Відомі й винуватці.

Сила ватажка — у вмінні жити життям колективу. Істина не нова, але забувати про неї комсомольському секретареві не можна ні на мить. Кожної хвилини, а не в спеціально виділений час, повинен він почувати на собі високу довіру товаришів.

Катерина ЗАХАРЕНКО,
секретар комсомольської організації колгоспу «Україна», Гайворонського району.

виготовлення через їх хвилі» (?!).

Спокусила реклама! Хоч і зрідка, все ж знаходяться довірливі люди, які після недовгих роздумів наважуються заволодіти «моментальними» знімками.

Яку ж продукцію наділяє своїм нечисленим клієнтам «моменталіст» Фавіш Сігалов? Вибір дуже широкий. Хочете статті лезіном? Будь ласка, нап'ялюйте на себе до пуття поношену накидку з дерев'яним кинжалом на поясі.

Не до вподоби такий маскаррад? Що ж, можете сфотографуватися на фоні обідраного полотна, на якому наляпано щось схоже на помпезний палац турецьких ханів. І цей «фон» не підходить? Тоді ви, напевне, заохані і хотіли б подарувати на пам'ять своє фото? Буде зроблено. Вашу фотографію вмістять у символічному овалі серця з «афористичними», «зворушливими» написами (залежно від смаку і потреби моменту): «Дарю тому, хто дорог сердцю моему», «Если мы расстанемся, вспомни обо мне», «Кого люблю, тому дарю»...

Оглядаєш всю цю галерею безсмаку, відвертої халтури, і мимоволі перехоплює подих. Як могло трапитися, що в наш час перебували культурних перетворень фотографі-кустари пропонують людям отаку нісенітницю?

— Я нікого не силкую. Не хочуть — можуть не фотографуватися,— доводить Фавіш Нафтулович. — А втім, клієнт тепер не той, що був років з десяти до цього: більше до послуг фотоательє вдається.

До цього визнання важко будь-що додати. Але навіть у такому людному місці, як базарна площа, рекламувати отой «букет» банальщини?

Виявляється, є такі всевлашні дяді у Кіровоградському міськфінвідділі, які Фавішу Нафтуловичу навіть реєстраційне посвідчення видали. Начальнику відділу держдохідів В. І. Горбенку немає ніякого діла до того, що пошлятина, яка виходить з рук Ф. Сігалова, псує естетичні смаки людей, особливо молоді, спотворення внутрішній вигляд квартир. А в інспекторів обласного управління культури ніяк руки не доходять до того, щоб розібратися в якості цієї фотосівчаччини.

«Про смаки не сперечаються», — говорять у народі. На наш погляд, це правило не завжди прийнятне. Ним іноді прикриваються люди.

На подвір'ї поралась господарня.

Через добрих десять хвилин на ганок виходить Г. Старовойтов. Заспаний, обриганий. Ще з-за скляних дверей веранди почав начальницьким тоном:

— А не можна було в інший час? Саме відпочиваю... Що цікавить? Як у першій бригаді? Та чи ж ти не знаєш? А втім, пиши, що хочеш. Говорити не буду. Немає мені колик...

Зате ввечері цей керівник сам правив автомашинною. Це на замовлення дружини покотив у сусіднє село до родичів.

Ніхто з 62 членів ВЛКСМ колгоспу досі не насмілюється викривати ці неподобства. Та воно й не дивно. Адже комсомольці Микола Канашук, Микола Саморук, Георгій Скоба та Лео-

МАКИ ТРЕБА

СПЕРЕЧАТИСЯ

які цинічно знушаються над естетичними запитаннями трудящих, розпліджують грубу пошлятину, поширюють нікудишню продукцію, виносять на сцену легковажні водевілі, пустопорожні пісні. Саме тому про смаки можна і треба сперечатися.

Не без відома Ново-Георгієвського відділу культури керівники самодіяльних колективів Калантайвського, Глинського та Великоскелівського сільських клубів недавно включали до своїх репертуарних планів пісні «Пчелка і бабочка», пресликували «Ландыши» і навіть заявлені «Очаровательные глазки».

А як могло трапитися, що до репертуару Червононівського, Бобринського району, та Петрівського, Ново-Миргородського району, сільських клубів вносилися остобридли пісні «Потіди», яка не викликає ні світлих почуттів, ні хороших думок. Гідна подиву та обставина, що місцеві комсомольські організації миряться з подібними фактами.

Заслужує осуду практика працівників Ново-Українського відділу культури, які штучно збіднюють репертуар, не представляють його у всій багатій різноманітності. В програмах десяти сільських клубів району, наприклад, майже зовсім відсутні танцювальні номери.

Серед окремих товаришів існує неправильна думка про те, що сприйняття найвищих зразків музики — символічної, оперної, камерної — є уделом тільки вибраного кола людей, що можна прожити і «без символів». У свій час В. І. Ленін у бесіді з К. Цеткін сказав, що «робітники і селяни... дістали право на справжнє велике мистецтво». Навчитися розуміти класичну музику доступно кожному. І хто досі не до-

ДРУГ МЕХАНІЗАТОРІВ

Завідувача Трепівської сільської бібліотекою Ліда Ішенко — частий гість у тракторній бригаді артілі імені Сталіна, Знамянського району. Вона приносить у польовий стан книги, журнали для пересувної бібліотеки, допомагає випускати стінкиви.

Механізатори — люди допитливі. То принеси їм щонебудь про нові сільськогосподарські машини, то дай збірку віршів молодих поетів. Люблять почитати і художні твори російських класиків. Всі замовлення своїх підшефних Ліда виконує без затримки.

Хорошу корисну справу робить комсомолка.

В. ФІЛІПPOB.

В. КРАМАPEHKO.

бався цього, той обкрадає себе, позбавляє великої естетичної насолоди. Культурна молода людина повинна знати музику Чайковського, Глінки, Ліста, Бетховена ні трохи не менше, ніж твори Пушкіна і Толстого.

У переважній більшості закладів культури правильно розуміють завдання естетичного виховання трудящих, активно пропагують класичну і народну музику, танці. Всілякої похвали заслуговує творча діяльність танцювального ансамблю Кіровоградського Будинку культури імені Калініна. За високу виконавську майстерність йому присвоєно звання народного. Але таких ансамблів у нас поки що дуже і дуже мало.

Говорячи про виховання хороших смаків, ми маємо на увазі не лише галузь музики, пісенне і танцювальне мистецтво. Почуття гідності і подиву викликають такі факти, коли у квартирах деяких людей зустрічаються картини і «кіліми», намальовані на папері або старій тканині заповзятливими безталанними ремісниками.

А скільки можна побачити на базарах Кіровограда, Знамянки, Олександрії та інших райцентрів потворних, розписаних в отруйний колір, «золотих» статуеток, рамок для фотографій і т. д. Звичайно, тут багато в чому винні наші художні майстерні, місцева і кооперативна промисловість, які мало що можуть протиставити цій сумнівній «продукції».

У листопаді минулого року Кіровоградський виконком міської Ради депутатів трудящих прийняв рішення, яким категорично заборонив продаж на місцевих ринках антихудожніх виробів кустарного виробництва. Відтоді минуло більше півроку. Працівники міліції та управління колгоспних ринків, на яких покладено контроль за виконанням цього рішення, тепер іноді брань пальці дивляться на те, що в базарний день на прилавках все-таки спливають коті-шкатулки, незграбні гіпсові фігурки та інша антихудожня продукція.

В цій кореспонденції ми, природно, не мали можливості охопити всіх питань, які стосуються піднятої теми. Сподіваємося, що наші юнкори, читачі у своїх листах до редакції доповнять почату розмову, наведуть багато нових фактів і прикладів.

Отже, чекаємо від вас листів, друзі! Про смаки треба сперечатися. Сперечатися і боротися за хороше, передове в мистецтві, в нашому побуті.

перекопатися, чи ж то насправді синуха. Почастують — рештки вилнаємо, хоч і шкода іноді...

— Безсумнівно, — доповнив його Г. Лупкан, — з самотоварінням боремось, хоч цим більше займається дільничний. Я сам знаю майже всіх тих, хто готує оковиту. Звісна річ, треба все ж чоловіків зо два «підлякати» згідно недавнього Указу. Інакше докорятимуть, що законів не додержують...

Комісія того дня не прийшла. І все залишилось по-старому.

В. БОНДАР,
спецкор «Молодого комунара».

БІЛЯ ТУРНІРНОЇ ТАБЛИЦІ

ПРОШОВ ще один тур розіграшу чемпіоната республіки з футболу серед команд класу «Б». Кіровоградська «Зірка» була гостем чернігівського «Авангарду». Господарі поля вдруге зазнали поразки від кіровоградців — на цей раз з рахунком 0:2.

Як і в деяких інших випадках, несподіваності приніс тернопільський «Авангард», який до цього займав 15 місце в турнірній таблиці. Він зіграв вничью (1:1) з одним із лідерів зони — одеським «Чорноморцем». Впевнено виступає останнім часом чернівецький «Авангард». Зустріч з армією Львова він виграв з рахунком 3:1.

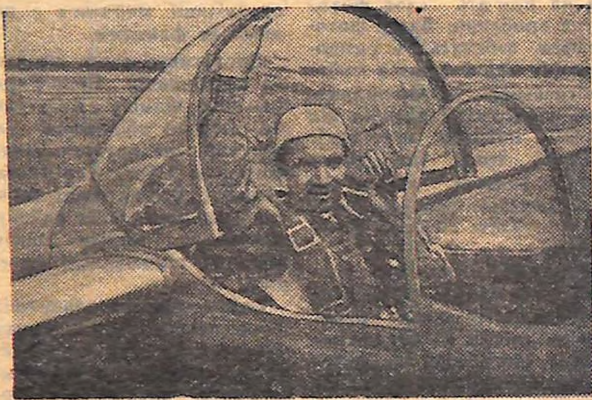
Інші ігри другого туру закінчилися так: Ровно — Дрогобич — 5:2, Луцьк — Вінниця — 0:1, Черкаси — Станіслав — 1:0.

Зараз турнірна таблиця має такий вигляд:

	І	В	Н	П	М	О
Вінниця	18	12	3	3	36:13	27
Одеса	18	12	2	4	40:16	26
Миколаїв	17	9	5	3	23:10	23
Кіровоград	18	10	2	6	33:21	22
Чернівці	18	9	4	5	27:24	22
Київ	17	9	5	3	33:15	20
Ровно	18	7	6	5	20:20	20
Житомир	17	7	5	5	28:19	19
Львів	18	8	3	7	25:18	19
Луцьк	18	6	5	7	18:25	17
Ужгород	17	5	6	6	17:19	16
Черкаси	18	5	5	8	19:24	15
Дрогобич	18	4	6	8	28:29	14
Тернопіль	18	4	5	9	14:25	13
Станіслав	18	4	5	9	10:30	13
Чернігів	18	2	3	12	15:38	7
Хмельницький	17	2	3	12	9:39	7

Наступну гру кіровоградська «Зірка» проведе на своєму полі проти житомирської команди «Полісся».

Р. МИХАЙЛОВ.

На знімку: майстер спорту СРСР з планерного спорту Адольф ПАВЛЕНКО після приземлення.

Фото Ф. РУДЕНКА.

У НЕБО ЗЛІТАЮТЬ СМІЛИВІ

У неділю сотні кіровоградців були свідками цікавих показових виступів кращих спортсменів республіки ДТСААФ з авіаційних видів спорту, які проходили на аеродромі Кіровоградського аеропорту.

Повітряне свято відкрила ланка літаків-прапорносців. Потім демонструвалися групові вильоти і пілотаж літаків у перевернутому і нормальному стані, пілотаж планерів і авіамоделей. Різкий вітер перешкодив здійснити індивідуальні і групові стрибки парашутистів.

Під бурхливі оплески виступала токар кіровоградського заводу «Червона зірка» Рая Недзельська. На

Ю. ВАСИЛЬКО.

Хіба не траплялося в чоловічій команді таких моментів гри, коли три гравці лінійного нападу збіглися разом до сітки, а волейболісти протилежної сторони легко пасували м'яч на луспе місце майданчика! Слід звернути належну увагу (особливо жіночій команді) на карочування темпу гри.

В. ЮР'ЄВ.

Добрі вісті

У ХЕРСОНІ закінчилася зональна першість Української Ради ДСТ «Спартак» з баскетболу.

Кіровоградська збірна команда жінок виграла в одеситок (38:33), в баскетболісток Запоріжжя (41:29). Програвши командам Херсона і Києва, вона закріпилася на третьому місці.

Краще виступала команда чоловіків, яка перемогла спортсменів Херсо-

на (53:42), Полтави (80:24) і Сталіно (69:54). Програвши тільки запоріжцям (61:56), збірна команда чоловіків зайняла друге місце.

В. ЗВЕРЖОВСЬКИЙ.

У ШАХОВОМУ павільйоні парку імені В. І. Леніна чемпіон області з шахів Ю. Пігарев провів сеанс односторонньої гри на вісімнадцяти дошках.

Після тривалої спортив-

ної боротьби Ю. Пігарев виграв 16 партій і дві зрівничую.

С. ШИНКАРЕВСЬКИЙ.

ПЕРШОРОЗРЯДНИК з фехтування на шаблях кіровоградець Володимир Яременко, виступаючи в турнірі найсильніших команд ВЦРПС у місті Саратові, виконав норму майстра спорту СРСР.

Молоді бухгалтери

Здається, зовсім недавно вперше зайшли в клас учні 38-ї групи рахівничо-бухгалтерської школи, а позаду вже дев'ять місяців напруженого навчання і три зданих екзаменів на одержання свідоцтва. На промислові підприємства придуть 27 молодих працівників.

З хорошими успіхами закінчили школу Ліда Слинко, Ольга Ларіщенко, Олена Коваль. У їхніх свідоцтвах стоять лише відмінні добрі оцінки.

О. ЖУРБА, випускник Кіровоградської рахівничо-бухгалтерської школи.

Каменщик

Смотрите, как каменщик быстро и ловко Кирпичную стенку кладет! Вот он разогнулся и вытер спецовкой На лбу выступающий пот. Тут краном кирпич на леса опустили, На солнце блеснул мастерок. И вновь кирпичи друг за другом ложились Вдоль стенки под тонкий шнурок. Как в сказке, растет дом огромный, глазастый, С кирпичных спрессованных строк. Такие, как этот парнишка вихрастый, Сдадут его только нам в срок.

Н. ГАЛИЧЕНКО.

З англійського гумору

ІІ ХАРАКТЕР

Молодий чоловік звертається до продавщиці:

— Моя дружина страшенно вередлива в подарунках. Чи можна буде обмінити цей шарфик, якщо він не сподобається їй?

— Чому ж, будь ласка!

— А скільки разів?

ТОВАРИСЬКА ПОРАДА

— Вона мені сказала, що я найкрасивіший, найвідважніший і найрозумніший на всій землі.

— Не одружуйся з дівчиною, яка з першого разу обдурює тебе.

Записав І. ЗАМЧ.

РІДНА МАТИ МОЯ...

«Шановний товаришу! Запрошуємо вас прийти на тематичний вечір «Рідна мати моя», який відбудеться в п'ятницю о 9 годині вечора в приміщенні Маловисківського районного Будинку культури.

Жіноча рада колгоспу імені Сталіна».

Такі запрошення одержало багато колгоспниць. На вечір прийшли передові трудівниці.

Кращим колгоспницям були вручені подарунки, грамоти. Після урочистої частини відбувся концерт.

А. ГАВРИЛЕНКО, працівник Маловисківського райкому партії.

ІКЕДА ОБРАНИЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРОМ ЯПОНІЇ

ТОКІО, 18 липня. (ТАРС). Як повідомляє японське радіо, на позачерговій сесії японського парламенту, що відкрилася сьогодні, прем'єр-міністром нового уряду Японії обраний голова ліберально-демократичної партії Японії Хаято Ікеда.

ДО ПОДІЇ У КОНГО

ЛОНДОН, 18 липня. (ТАРС). Кореспондент агентства Рейтер передає в Леопольдвіля:

Нижня палата парламенту Конго прийняла сьогодні резолюцію, поставивши вимогу, щоб бельгійські війська протягом 12 годин покинули територію Конго.

Із зали суду

ХУЛІГАНІВ ПОКАРАНО

Два дні в переповненому літньому театрі парку імені В. І. Леніна виїзна сесія міського суду під головуванням тов. Голубенка слухала кримінальну справу по обвинуваченню В. Гулідова, Ю. Клименка, А. Бочерука і В. Чернова в хуліганстві.

Хто ж вони — ці молоді злочинці?

Володимир Гулідову лише 26 років. Життя посміхалось йому. Працював помічником майстра панчішної фабрики, вчився на першому курсі політехнічного інституту. Та Гулідова полонила оковита. Дев'ятого червня, напившись до нестями, він подався на танцювальний майданчик. Там почав брутально лаятися, хуліганити. Працівник міліції запропонував йому відправитись додому. У відповідь Гулідов образив його. Коли ж міліціонери спробували ізолювати хулігана, Гулідов вдарив одного з них. В результаті — лава підсудних.

Тесляру заводу «Червона зірка» Юрію Клименку всього 18 років. Але він вже був судимий за пограбування магазину. Анатолій Бочерук також притягнувся до кримінальної відповідальності за крадіжку. Мало чим відрізняється від своїх друзів і пакувальник заводу «Червона зірка» двадцятирічний Володимир Чернов.

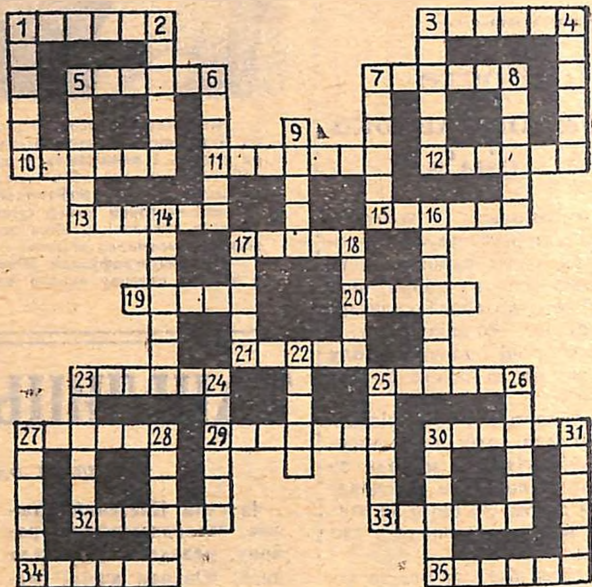
Клименку, Бочерука і Чернова заманилося «виручити» Гулідова. Вони намагалися увірватися до приміщення контори кінотеатру. Дебошири не зважили на пораду міліціонерів іти відпочивати. Навпаки, лаялися з ними бійку і... втекли.

Всі присутні на процесі з задоволенням зустріли вирок суду. Клименко і Бочерук засуджені до чотирьох років, Чернов — до двох, а Гулідов — до шести місяців позбавлення волі.

В. КОШЕЛ'ЄВ, інструктор Кіровоградського міського ЛКСМУ.

КРОСВОРД

Склав читач нашої газети І. Кононов.

По горизонталі: 1. Плавне виконання звуків на музичному інструменті. 3. Міра захоплення. 5. Модель земної кулі. 7. Рабовласницька аристократична держава. 10. Засідання, збори. 11. Твір В. Скотта. 12. Частина фотоапарата. 13. Морська риба сімейства тріскових. 15. Підвісний освітлювач. 17. Складки на тканині. 19. Великий прозорий твір. 20. Пристрій для управління. 21. Мінерал. 23. Холодна зброя. 25. Частина радіоустановки. 27. Папір для креслення. 29. Короткий виклад наукової роботи. 30. Отвір у вулкані. 32. Залас. 33. Фізико-географічна зона. 34. Напрямок по компасу. 35. Вокальний твір.

По вертикалі: 1. Військове з'єднання в стародавній римській армії. 2. Шлях небесного тіла. 3. Водоймище. 4. Рід поезії. 5. Залишковий продукт нафти. 6. Музичний твір. 7. Великий драматург стародавньої Греції. 8. Напис на конверті. 9. Великий італійський композитор. 14. Оборонець. 16. Деталь коси жатки. 17. Обласний центр РРФСР. 18. Чорновий штрих, зарисовка. 22. Сцена. 23. Діаметр. 24. Нахилений друкований шрифт. 25. Високохудожній драматичного твору. 26. Організація по виготовленню і продажу ліків. 27. Співочий колектив. 28. Точка зору. 30. Слюсарний інструмент. 31. Половина найбільшої хорди кола.

Редактор П. МАРЧЕНКО.